

som Flertallet stræber efter at give den, skulle vi ikke hindre, at den gaar til det andet Ting, saaledes at der aabnes Mulighed for, at der gennem en Forhandling kan komme et Resultat ud deraf.

Justitsministeren (Alberti): Med Hensyn til den overordentlig lange Række af Ændringsforslag, som ere stilled af Udvalget, har det for mig været afgørende saa vidt muligt at søge at begrænse Omfanget og Antallet af Differenspunkterne imellem de forskellige Sider af Udvalget, i Haab om, at man derigennem maatte kunne komme ind paa en saadan Forhandling, at det vil kunne vise sig, om det overhovedet er muligt under de nuværende Forhold at gennemføre denne Sag, eller det er en Sag, der maa skydes ud i en uvis og maaske fjern Fremtid. Idet jeg kan tiltræde alle de Ændringsforslag, som ere stilled af Udvalget, gælder det med Hensyn til adskillige af dem, at det ikke er, fordi jeg i og for sig anser Ændringsforslagene for at være absolut Fremskridt fremfor Lovforslaget, men fordi jeg anser dem for dog at være af en saadan mere underordnet Karakter, at jeg paa disse Punkter kan bøje mig, for at undgaa, at der ogsaa ved disse skulde staa et Flertal og et Mindretal overfor hinanden — der bliver endda Punkter nok tilbage, hvor dette er Tilfældet.

Om de enkelte Ændringer, der ere stillede af Udvalget, og som jeg altsaa kan tiltræde, skal jeg ikke her udtale mig; jeg tror, det vilde blive altfor vidtløftigt, og jeg tror heller ikke, det er nødvendigt. Thi enhver, der læser disse Ændringsforslag og sammenholder dem med Lovforslagets Tekst, vil straks se, hvad Meningen og Hensigten og Rækkevidden af dem er. Jeg skal derfor alene omtale — og jeg skal gøre det saa kort som muligt — de Punkter, hvor det ikke har været mig muligt at tiltræde de Ændringsforslag, som ere stillede af et Flertal, hvor der altsaa i Udvalget staar et Flertal og et Mindretal overfor hinanden.

Iblandt disse Ændringsforslag møder jeg i første Række dem, der vedrøre Nævningers Udtagelse. Jeg har jo ved tidligere Lejligheder, ogsaa ved første Behandling af dette Forslag i Fjor, haft Anledning til at udtale mig om selve Lovforslagets Bestemmelser i saa Henseende. Det forekom mig den Gang og forekommer mig fremdeles, at de Bestemmelser, Lovforslaget herom indeholder, i og for sig ere gode og brugbare. Paa den anden

Side maa jeg erkende, at man kan opstille andre Veje at gaa med Hensyn til Udtagelse af Nævninger end netop den Vej, Lovforslaget har fulgt, og jeg er selvfølgelig ganske villig til at forhandle yderligere om dette Spørgsmaal. Jeg vil haabe, at der maa kunne findes Former og Veje at gaa her, saa man kan naa at blive enig. Jeg vil kun sige dette, at det Ændringsforslag, Flertallet har stillet, vil jeg ikke kunne tiltræde.

Der findes i første Bog endvidere et helt nyt Afsnit angaaende Sagførersamfund. Dette Afsnit er blandt dem, jeg har kunnet tiltræde. Jeg vil kun, da det er noget ganske nyt, som ligger udenfor det oprindelige Lovforslag, skænke det et Par ganske korte Bemærkninger. Jeg tror, at det er et Forslag, som man bør komme ind paa, og jeg er ganske rede til, saaledes som den ærede Ordfører antydede, naar der fremkommer yderligere Ændringer i det, der er stillet op, da at tage disse Ændringer under Overvejelse og forhandle videre derom.

Under denne Bog findes ogsaa et Forslag om Politimyndigheden, den Udvidelse af Politimyndigheden, som kan blive nødvendig af Hensyn til det ny kriminelle System, Lovforslaget indfører. Der er ikke i selve Ændringsforslaget opstillet noget om, hvorledes denne Udvidelse af Politimyndigheden skal finde Sted, og jeg behøver derfor heller ikke ved denne Lejlighed at udtale mig derom. Det er kun anført, at det ved en særlig Lov skal afgøres, hvorledes Polititudvidelsen skal finde Sted, og at denne særlige Lov er en Betingelse for, at Loven om Rettens Pleje kan træde i Kraft. Jeg er ganske enig i, at Loven om Rettens Pleje ikke kan træde i Kraft før samtidig med, at dette Politispørgsmaal er løst, men jeg tror, at det rigtige vil være, hvis det er muligt, at søge at komme til Enighed om dette Punkt allerede samtidig med selve Lovforslaget om Rettens Pleje. Hvis det paa nogen Maade kan undgaaes, finder jeg ikke, at det vilde være heldigt, om en saa stor og betydningsfuld Lov som denne var vedtagen af begge Rigsdagens Ting og stadfæstet af Kongen, men dog ikke kunde komme til at træde i Kraft, fordi der var et eller flere Lovforslag, man først skulde være enig om. Hvis det derfor er muligt at enes om disse Bestemmelser om Politimyndigheden samtidig med, at man muligt kunde opnaa Enighed om dette Lovforslag, tror jeg, at det vilde være det heldigste.

I anden Bog er Spørgsmaalet om Redaktørers og Redaktionssekretærers Vidne-